

Scénář k rozhlasové reportáži

Scénář k rozhlasové reportáži o naší pamětnici Magdaléně Polkové
: ze začátku strojní inženýrce a projektantce, programátorce, chvíli zaměstnankyni pro Geodézii, poté učitelce, a nakonec účetní v rodinné firmě Grait
zpracovali: Kateřina Štěpánová, Filip Vávra, Elen Nekolová a Daniel Newton pod vedením Mgr. Dagmar Dindové.

Vstup 1

V září roku 1975 se v Československu podařilo realizovat neuvěřitelný projekt. Přestěhovat historicky cenný kostel Nanebevzetí Panny Marie v Mostu. A to doslova celou budovu. Na přípravách tohoto náročného technického projektu se podílela i naše pamětnice, Magdaléna Polková. Když dokončila strojní fakultu, obor konstrukce tvářecích strojů, začala pracovat v plzeňské Škodovce. A právě zde dostali s kolegy úkol navrhnout vozíky na převoz mosteckého kostela.

Pamětnice: „Tadyhle na tom kostele, oni mu sundali věž. A byl tak opásaný takovýma traverzama, aby se nerozpadl. Sunul se po kolejích, po normálních kolejích, jako jezdí vlak“

*Pamětnice: „Tohle jsou vozíky, na kterých ten kostel stál. A ty jsem já (neříkám, že jsem se vyloženě sama o to zasloužila), ale já jsem kreslila výrobní výkresy a sestavy na ty vozíky“
„Tady píšou, že jich bylo 53, ale my jsme jich vyrobili 64, aby byly v rezervě, kdyby něco.“*

Vstup 2

Přestože byla délka přesunu značná, projektanti navrhli jen 160 metrů délky kolejíště. Pomalý pohyb objektu umožňoval přemísťovat plynule díly dráhy a znovu je stavět na trase před kostelem.

Přesun kostela trval zhruba 3 týdny. Magdaléna Polková a přibližně 300 tisíc dalších lidí si tuto událost samozřejmě nenechalo ujít. Návštěvníci byli informováni pomocí rozšířeného programu kin, kde byly promítány filmy o přesunu.

Pamětnice: (návštěvy přesunu kostela, kráceno)

„Tam byly vždycky davy lidí. Pořád jsme se jezdili dívat, ale nebyla to akce Škodovky. To byla firma Transfera, která to zastřešovala a ve Škodovce se vyráběly jenom ty vozy. A všechno ostatní měl na starosti někdo jiný.“

Vstup 3

Přesun kostela byl velmi pomalý, ale chvílemi i napínavý proces. Valná většina cesty proběhla bez komplikací. Celé to však tak hladce nešlo. V jednu chvíli se kostel rozjel vlastní vahou a jel rychleji, než měl.

Pamětnice: (jak se kostel rozjel rychleji než měl)

“Ten kostel se přesouval takhle jako do oblouku, bylo to asi 800 metrů nebo ještě víc. Ale bylo to z kopečka, bylo to trošinku z kopce. A přesouval se úplně mini rychlostí, asi dva centimetry za minutu, to prostě skoro nebylo vidět. Ale, a to se nikde nepíše, on se v jednu chvíli rozjel. Vlastní vahou se prostě rozjel. Ale zepředu toho kostela byla taková rampa, tam byl počítač, říkalo se tomu velín. A ten to všechno hlídal, ten počítač. A když zjistil, že teda ta rychlost je vyšší než by měla být, tak samozřejmě zapojil ty brzdící válce a ubrzdl to.”

Vstup 4

Kostel Nanebevzetí Panny Marie se přesouval ze starého Mostu na nové místo, protože pod ním bylo velké naleziště uhlí, které bylo potřeba vytěžit. Dnes stojí na severním okraji nového Mostu. V únoru 2010 byl kostel zařazen na seznam národních kulturních památek.